

עין חמוד

6.1.2012
י"א טבת תשע"ב
יום שישי
יומן פנימי 7
(1901)

מלב אל לב

חיים נחמן ביאליק

רוֹנוּ רוֹנוּ את זְמַר הַמְּחָר,
זְמַר הַהוֹה וְזְמַר הָעֶבֶר.
מִנְגִּינֹת מִלֵּב אֶל לֵב
בּוֹא נִשְׁכַּח אֶת הַכָּאב

בְּצִלְצִלֵי תְרוּעָה הַיָּדָד
נִתְלַפְּדָה יָד בְּיָד
קִלּוּ רַגְלִים כְּשֶׁל צְבִי
בּוֹאָה אֶתִי, אַחֵי אַחֵי.

מְחָר הַשֶּׁמֶשׁ שׁוֹב תְּזַרַח
נִתְלַפְּדָה אָח עִם אָח
וְקוֹלְנוּ בְּרִמָּה
יַעֲלֶה וְיִשְׁמַע.

החלטות מזכירות

ניתן לקבל את ההחלטות המלאות במזכירות הטכנית

בישיבת המזכירות שהתקיימה בתאריך 15.12.2011 הוחלט:

1. המזכירות מאשרת את צירופן של נורית קוגוט וחגית דור לועדת דור צעיר עד תום הקדנציה הנוכחית. (ספטמבר 2012).
2. המזכירות מאשרת **כצירים למושב ב' של ועידת התנועה הקיבוצית** את: דן כהן, צבי נור, צ'אי שגיא, רז נור.

בישיבת המזכירות שהתקיימה בתאריך 29.12.2011 הוחלט:

1. הוצגו תוכניות עבודה של תרבות וספורט, מינהלת שיכון ותכנון, חינוך.
2. אושר תקציב ועד מקומי לשנת 2012.

באסיפה הכללית שהתקיימה בתאריך 28.12.2011 הוחלט:

- א. אושר פתק ההצבעה לקלפי בנושא הצעות לתהליך השינוי.
- ב. ועדת ביקורת:
  1. אושר המשך עבודתו של יפתח אלון כמבקר פנים של הקיבוץ.
  2. אושרה תכנית הביקורת לשנת 2012.
    1. נוהל קבלת החלטות.
    2. ענפי היזמויות למיניהן.
    3. בצ"מ.
  3. אושר תקציב של 60,000 ₪.

נהל הצבעות בקלפי אלקטרונית:

1. אושר הנוהל שהוצע ע"י ועדת קלפי.
2. הנוהל יופעל רק לאחר הרצות ניסיון מוצלחות.

משלוח הכרטיאות

מרפאה

כרטיס קופת חולים

בכל פניה למרפאה יש להגיע עם הכרטיס האישי של קופת חולים.
מינואר 2012 חבר ללא כרטיס לא יוכל לקבל תרופות.
חבר המגיע ללא הכרטיס מעכב את האחיות בחיפוש ארוך במחשב.
חברים, אנא התחשבו הן בחברים הממתיינים בתור והן באחיות, **והקפידו לבוא עם הכרטיס.**

ביקור אצל רופא מקצועי

בעמדת הקבלה יש להגיש את הכרטיס **ולא לשלם**.
גם אם מתבקשים לשלם, יש לומר שאנחנו ב"מסלול המהיר".
במקרה שאין מחשב והכרטיס לא עובר, יש לשלם 21 ₪ ולהביא את הקבלה למרפאה או אליי.

קניית תרופות

תזכורת לחברים המקבלים מרשם מרופא מקצועי:
♦ אין לקנות את התרופה ללא אישור מנהלת המרפאה.
♦ יש להביא את המרשם למרפאה.
♦ **לא יהיו זיכויים בדיעבד.**

שעות הקבלה במרפאה

תזכורת:
ימי ראשון עד חמישי 7:00 עד 12:30
יום שלישי עד השעה 11:00
בימי שלישי וחמישי המרפאה פתוחה אחר הצהריים בשעות 15:00 עד 18:00.
יום שישי 7:00 עד 12:00
בין השעות 9:30 עד 10:00 **הפסקה** (פנייה - במקרה חירום בלבד).
אנא הקפידו על שעות הקבלה.

לחיילים משוחררים ולהוריהם

בשעה טובה השתחררתם ואתם כעת עצמאים, הרבה סידורים יש לכם לסדר והכי חשוב: ביטוח בריאות באחת מקופות החולים.
חברי עין חרוד מבוטחים ב"כללית מושלם", כל זמן שאתם שיכים להסדר של צעיר מועמד עליכם לדאוג להיות מבוטחים.
לאחר השחרור עליכם לצלצל ל-2700* למענה הקולי של "קופת חולים כללית" ולהקיש * 8, שהוא רישום והצטרפות לכללית מושלם. יש להצטייד במספר כרטיס אשראי ותעודת זהות.
לידיעתכם, בשנה הראשונה "קופת חולים כללית" נותנת לכם שירות חינם אך אתם חייבים לדאוג להיות רשומים ומבוטחים.
בתום השנה אתם מחויבים אוטומטית בכרטיס האשראי שלכם. החיוב עד גיל 29 בסביבות 30 ₪ לחודש.
שלא נצטרך, אך חובה שיהיה.

העיקר הבריאות

חנה

מזל טוב

לעינת ולטל מאור

למריק ולשי מאור

לצפירה זהיר

להללצת הזן-הנכד-הנין

זרכות לרוז

לכל המשפחות

מזל טוב

למיה וליואל בריל

לחגית וליואל צור

להללצת הזן-הנכד

שפע זרכות

לכל המשפחות

ט"ו אלול

קניון עמוק עם קירות תלולים, מצוקים גבוהים ובהם פעורים פתחי מערות, קניון נשרים, מוביל ארצי, ה"עמוד" הידוע, כל אלה מחכים לנו ביום שבת ה-14.1 בנחל עמוד התחתון.

מסלול נוח של כ-7 ק"מ, רובו במגמת ירידה.

יציאה בשעה 7:30

חזרה משוערת עד 17:00

ארוחת בוקר : כל אחד מביא מהבית (נאכל במרוכז בשטח).

ארוחת צהריים : בחסות דפנה והמרכולית בסוף המסלול.

ציוד אישי

- ◆ לבוש - לפי מזג האוויר, רצוי משהו עליון קל, גם לגשם ...
- ◆ נעליים - ראויות להליכה בשטח, סביר שיהיה בוץ !
- ◆ מים - לפחות 1 ליטר למשתתף.
- ◆ תרמיל - לציוד אישי ונשנושים לדרך.
- ◆ משקפת - לצפות בנשרים !
- ◆ מצלמה.
- ◆ ערכת קפה נישאת למי שיש.
- ◆ מורל גבוה !!

להתראות
צוות טיולים

שינויים בקוסמטיקה

בשנה האחרונה חלו שינויים אצלנו בקוסמטיקה. נעמי יצאה ועברה לעצמאות עסקית במקום חדש. אנחנו מודות לה על העבודה המשותפת לאורך שנים ומאחלות לה הצלחה בהמשך ושמירת קשר איתנו. אנחנו, אורית ויהודית, נשארנו במכון הקיים וממשיכות לקבל מטופלות מהקיבוץ ומבחוץ.

עד היום נהגנו לשלוח הזמנות בנוסח: "הגיע זמנך לטיפול פנים", מעתה (ינואר 2012) מי שרוצה טיפול פנים או ייעוץ תפנה ישירות אל אחת מאיתנו לתיאום זמן. נוהל קבלת הקרמים - ישנים וטובים, חדשים ומודרניים - ימשיך כסדרו כפי שהיה נהוג עד היום.

אורית ויהודית

"לאסוף את השברים"

ביומן קודם פרסמנו את המיזם של יד ושם - ניסיון להציל ולשמר תעודות מכתבים תמונות ופריטים מתקופת השלטון הנאצי והשנים הראשונות אחריו בכל ארצות הכיבוש, כולל ארצות צפון אפריקה.

יום האיסוף של יד ושם, 'לאסוף את השברים',

יתקיים ביום שלישי 17 בינואר

בשעות 10.00-15.00 במועדון של קבוצת גבע.

איסוף המסמכים מורכב ומחייב פגישה אישית של נציגי יד ושם עם האנשים. מהניסיון פגישה כזאת נמשכת לפעמים מספר שעות. חברים שהתעודות נמצאות אצל קרובים מחוץ לקיבוץ, ישתדלו שיהיו ברשותם ביום שייקבע לפגישה.

בשאלות והבהרות ניתן להתקשר לחגית כוכבא, עין חרוד מאוחד.

טלפון בבית: 6485533

טלפון נייד: 052-3792901

עוצרים באדום!

ושוב, רכבים נפגעים אך אין דיווחים. כבר כתבנו וחזרנו מספר פעמים :
דיווח על תאונה אינו משפיע על רישיון הנהיגה אך לעומת זאת הוא מוזיל במידה משמעותית את עלויות התיקון. לכן גם כשנדמה שהפגיעה היא מזערית - חובה לדווח.
תיקונם של רכבים, שלא דווח על פגיעתם, משולם לא באמצעות הביטוח ולכן עלותם גבהה מאד.

ומי נמי הרכבים שהאחראים לנזקם נותרו באלמוניותם :
רודיוס פס כחול - פגיעה קשה בחלקו הקדמי התחתון ופגיעה נוספת במנוע.
רודיוס כסוף (באחריות זמרי) - שפשוף חזק של כנף ימנית קדמית קרע את הפגוש הקדמי ממקומו.
וכמה יעלה לנו? כמה אלפי שקלים לכל אחד מהרודיוסים (קטן עלינו...)

אך יש גם אור בקצה הפנס:
מזדה פס כתום - בזמן חניה בירושלים נקרע חלק מהפח לאורך צדה הימני.
הנהג דיווח והביטוח שילם. עלות התיקון - השתתפות עצמית בלבד.

סיקור יאנו

מזג האוויר הנאה, האוויר הצח והשדות לאחר הגשם - אין כמותם לטיולי טרקטורונים מאתגרים ומלהיבים. וכך בשבת האחרונה, יצאו להם שני חבריה (השמות שמורים במוסד) לטיול אטרקטיבי בשדות העמק ואת הטרקטורונים המבוצצים הביאו כמובן מאליו אל אתר השטיפה שליד המוסד. הרכבים כנראה נוקו היטב אך המשטח נותר מכוסה בשכבת בוץ עבה. אבל מה הדאגה, יש מי שינקה. אפשר להמשיך ללכלך, ולזלזל בעבודה של מישהו אחר...

מבוקשים אחראים על רכבים שמוכנים גם לדאוג לניקיון הרכב.

בינה

הכי טוב הפרדה - עובדה !

חדשות טובות מעמדות ההפרדה :

בשעה טובה הוחלט לנסות תהליך של הפרדת פסולת אורגנית.

מעט רקע :

השתלמות קצרה של צוות איכות הסביבה בעמותת 'ארץ כרמל' בכרם המהר"ל, הובילה לקבלת החלטה על הרחבת תחומי העיסוק גם לנושא הפרדת פסולת אורגנית והכנת קומפוסט לדישון עציצים וגינות.

ארבעה דליי אשפה בני 70 ליטר כל אחד, הוכנסו למטבח אחרי תיאום עם מנהל ענף המזון, אשר ניאות ברצון ליוזמה החדשה. לתוך הדליים מוכנסות שאריות האוכל ושאריות אורגניות בשלב ההכנה, ובנסיעת 'ספיישל' בקלאבקאר הן מועברות מדי יום למקום ריכוז באזור הרפת ומטופלות בקומפוסטציה. החיסכון הנובע מהטיפול בשאריות המזון חוסך בכוח אדם במטבח, מצמצם בכמות האשפה, 1 עד 2 טון לחודש! ומאפשר להשתמש בקומפוסט בגינות הפרטיות ובנוי במקום בקומפוסט קנוי.

לאור ההצלחה ביוזמה זו (ויעידו על כך החברים שכבר נהנים מהקומפוסט המשובח) אנו מעוניינים למקם מכלים לשאריות מזון ופסולת אורגנית במספר עמדות הפרדה.

כצעד ראשון, העמדנו חביות בעלות נפח של 200 ליטר בארבע עמדות הפרדה (מתחת לבית משפחת צימרמן, על יד בית ירדן ואורלי מן, ובעיר העתיקה – מול בית משפחת רענן). בחדר מכונת הכלים בחדר האוכל הועדנו את פח האשפה השמאלי לשאריות מזון בלבד.

עשייה זו תצליח רק בעזרת הציבור. שיתוף הפעולה החשוב ביותר הוא שמירה על כללי ההפרדה הבאים :

בפחי הקומפוסט יש לשים **פסולת אורגנית בלבד!** פחים אלו אינם מיועדים לאשפה כללית, לפלסטיק (מכל סוג), למתכות, זכוכיות וכיו"ב. 'פסולת אורגנית' כוללת רק שאריות מזון (מכל סוג ובכל מצב). את מכסה חבית הקומפוסט אנא השיבו תמיד למקומו, סגולה כנגד כלבינו וחתולינו החביבים המסתובבים בחצר הקיבוץ ובעלי גישה נוחה לפחי הקומפוסט.

עד כאן בעניין הקומפוסט. בתקווה להצלחת ניסיון זה, נזכיר שוב מספר כללים בנוגע להפרדה נכונה ומועילה :

♦ אם מכל מסויים מלא - נא להשאיר את הפסולת (עם כל הצער שבדבר) בפח הכללי (הירוק) או להשאירו בעמדה שבה המכל המבוקש טרם נגדש.

- ◆ אם פח האשפה הירוק (של המועצה) גדוש - אין טעם להשאיר פח עם מכסה שלא נסגר. וכמובן - לא להשאיר אשפה על-יד הפח (כלבים, חתולים, עורבים וכיו"ב). העניין הזה לא קשור להפרדה ולאיכות סביבה אלא לאיכות חיינו!
- ◆ במכל 'פלסטיק קשיח' - אין להשאיר שקיות! אנו רוקנו את השקיות ושימו אותן במכל ה-ניילון'.
- ◆ במכל ה-ניילון יש להשאיר רק ניילון – שקיות ריקות!, מעטפות, יריעות וכו'.
- ◆ קרטוני חלב ומיץ אינם ברי מחזור ולכן מקומם בפח הכללי ולא ב-קרטון!
- ◆ בעמדת הפרדה מול המרכולית עומד מתקן גדול של 'אמנר' לקרטונים. נא להשתמש בו ולא להשאיר קרטונים על משטח האספלט.
- ◆ תודה לכל המפרידים ולאלה שאיכפת להם.

בברכת שיתוף פעולה והפרדה יעילה
צוות איכות הסביבה

משכן לאמנות מזמין ליום עיון

בשבת, 7.1 משעה 11:00 - 14:00

בנושא : הים התיכון כמרחב של פליטות

בהשתתפות : גליה בר אור - דברי פתיחה
אילנה המרמן - טיולים משותפים
אירית רוגוף - הים כמרחב יחסי
סיגלית לנדאו - המכולה
רלי דה פריס - המים כמצב קיומי

הציבור מוזמן

מזל טוב
לפנינה ולישראל נאה
לנישואי
עמית עז"ל כרמית
לאהרון ולאזיזיל נאה
לנורית נאה
צרוך זרכות
לכל המשפחות

רובל'ה (ראובן) רייכנשטיין ז"ל

1925 - 2011

רובל'ה רייכנשטיין נולד בינואר 1925, בבית החולים בעין חרוד שלידי המעיין. בן לטובה ושלמה רייכנשטיין, אח ליוסף המבוגר ממנו בשנתיים. ולשרה'ה הצעירה בשבע שנים.

לדבריו, מסלול ילדותו היה כמו לכל הילדים - תינוקות, פעוטון, גן ובית ספר. הקבוצות היו קטנות כי היו מעט ילדים. כל קבוצה הייתה מורכבת ממספר שנתונים וכבר בגיל חמש שנים ומספר חודשים עבר לכיתה א'. הלינה הייתה משותפת ו"מאותה תקופה נותרו רק זיכרונות נפלאים", לדבריו היה זה גן עדן. ומהו גן עדן? והוא מסביר:

"מי שלא ידע את שמחת ההתנחלות הראשונה על אדמת בור לא ידע מהי חדות היצירה".

"מי שלא נרדם לצלילי הגשם על יריעת האוהל לא נרדם לקול שיר הערש הזה לא ידע מה זה שיר".

"מי שלא לבש בבוקר בגדים שלא הספיקו להתייבש במשך הלילה לא היה חלוץ מימיו".

"מי שלא עבד כל היום בהקמת ופיתוח יישוב חדש לא ידע חלוציות מהי".

"מי שלא היה שותף להקמת המקום לא ידע מהו גן עדן".

"הגבול הדרומי של גן העדן שלנו היה הגלבוץ ומערת גדעון - כל יום שישי הלכנו להתרחץ במעיין הזך של המערה. היינו לוקחים חבל ותולים לנו על הצוואר פעמון והיינו מבליים במערה. הייתה שם מחצלת שהפרידה בין מתחם הבחורים ומתחם הבחורות. אנחנו "התרחצנו יחפים". לא ידענו מה זה בגד ים ומה זה להתבייש".

תקופת בית הספר הייתה בה מן הראשוניות. אמנם לא הייתה זו הכיתה הראשונה אך רובל'ה עדיין זוכר את אווירת החופש. "בית הספר היה צריפים. היו אמנם שולחנות וכסאות אך רוב הזמן היינו בחוץ. כשעברנו לקומי בית הספר קיבל צורה של בית ספר וב-1940 כשנפתח בית הספר המשותף כבר הייתי עם רגל אחת בחוץ".

ביומן חברת הילדים אנו מוצאים: "חמישה יצאו אתמול בבוקר בעגלה לעין חרוד למטה מבלי נטילת רשות מוועדת השמירה: מנחם קרופסקי, ישעיהו בן אליהו,

עזי ציזלינג, ראובן רייכנשטיין ויצחק עממי [...] זו סכנה בימים אלה שיש בהם התנפלויות של ערבים בדרכים [...] הילדים טענו שיצאו לצרכי העדר. מתוך זהירות הם נסעו דרך הכרמים וכן סידרו אחד מהם ברכיבה בכדי שיוכל "לטוס" ולהודיע על סכנה אם תתקרב".

הגעגועים לילדות הקדומה ליד המעיין ליוו אותו בסיפוריו עד ימיו האחרונים. .... "איך לא מבינים שאני מתגעגע לשעת השקיעה, בה השמש שולחת קרניים. אחרונות שנופלות על סלעי הנשרים, כאשר הקרן האחרונה נוגעת בסלע זה הסימן שלי לחזור עם העדר וללכת הביתה כדי להגיע לפני חשיכה. התמונה הזאת חסרה לי והיא מלווה אותי עדיין כל ערב... וצלילי דרדור האבנים עדיין באזניי. היה לנו מנהג לגלגל אבנים. מחזה מרהיב שכמעט גרם לאסון. יום אחד עלינו כל הכיתה להר, בחרנו סלע, נשענו בגבינו על ההר ורגלינו על הסלע ו... דחוף. והסלע ניתק והתחיל להתדרדר. פתאום שמענו צעקה מלמטה, 'חוליגנים, פושעים, להעמיד אתכם לקיר'. היה זה יהושע בנארי שבתו רבקה'ה כמעט נמחצה מהסלע המתדרדר. מזל שנתקלה באבן וניגפה."

"ב-1947 התגייסתי לפלמ"ח. שובצתי למחלקת "משמרות" שהיו בה עין חרודים נוספים. לא הייתי קרבי במיוחד. הספקתי להשתתף בשלוש פעולות. בפעולת תגמול ביהודיה, כיום יהוד, בפעולת תגמול בסלאמה, כיום כפר שלם, ובתל ליטווינסקי-תל השומר. בפעולה זו סחבנו נשק מהבריטים. אני הייתי בהסחה. פעולה מוצלחת. הוצאנו כמה עשרות רובים, תחמושת. המחנה היה גדול, האנגלים היו באוהלים ולא שמעו דבר. רכב ביקורת שחזר בלילה הבחין במשהו חשוד והפעיל אזעקה. היה עלינו לסגת מהר דרך הפרדסים".

פרק חשוב בחיי, הדיר.

אני עבדתי בדיר. תחילה לא הכרתי את הענף ולא ידעתי מה עושים עם כבשים. היו לי מדריכים מעולים, חיים סולוביי-זמירי ומוטקה לבנה. העבודה בדיר שאבה אותי, **אנחנו לא עבדנו בשביל לחיות אנחנו חיינו בשביל לעבוד**: עבדנו סביב השעון: חליבה ראשונה ב-0400, יציאה למרעה עד חשיכה ושוב חליבה. פעם היה לי עסק עם שני זאבים שידעו להסתתר ולהסתער. העדר ברח ואני רצתי אחריו. ואז אני רואה זאב אחד עם טלה בפיו. רצתי אליו והוא הרפה. אני שומע צהלולים מצד שני וגם שם זאב מזנב. פשוט שגעו אותי."

לאורך ארבעים וחמש שנותיו בדיר הכיר רובל'ה כל כבשה בעדר וגם זכר את מספרה רק מראיית פרסה אחת שלה.

בימי הפילוג סיפר רובל'ה נלקחו כבשים מהעדר לפני חלוקתו על ידי אנשי "המאוחד" והוסתרו בקיבוץ מרוחק בדיר המקומי. מוטקה ששימש אז כמדריך צאן ונודע לו מקומן של הכבשים, קיבוץ מחניים, הודיע על כך. רובל'ה הגיע למקום וזיהה כל אחת מהצאן האבוד על פי מספריהן. והאגדה מספרת שהשיות האבודות יצאו בעצמן לקראתו.

רובל'ה, מספרים אורי אופיר ובני אופנהיימר, נחשב ל"אלוף" הדיר. הוא ניחן בזיכרון פנומנלי והכיר כל כבשה וכבשה. הצוות של הימים ההם כלל את חיים זמירי מוטקה לבנה ורובל'ה, שילוב שהניב תוצאות מבורכות בטיפול הכבשה האוואסית, תוצאות שהתפרסמו בקנה מידה עולמי. זכורים לטוב האיל אַיִזיק והכבשה הרקורדית מס' 496 שמצאצאיהם טופח העדר בעין חרוד איחוד. רובל'ה היה אחראי על רישום הנתונים, מחברות מסודרות בכתב פנינים השמורות איתנו עד היום.

זיכרוננו המופלא בא לידי ביטוי בעונת ההמלטה כאשר איחדו את הטלאים עם האמהות בחזרתן מהמרעה. לעת ערב, בתוך החצר ההומה, עזר רובל'ה לאמהות למצוא את הטלאים ולטלאים למצוא את אמהותיהם. בימים שבהם חלבו בידים היה רובל'ה ראשון לחולבים והיה אחראי על חליבת הכבשים לאחר ההמלטה. מומחיות נוספת הייתה טילוף פרסות הכבשים, מומחיות שנלמדה על ידי נוקדים מכל הארץ. שנים רבות נשא רובל'ה את עבודת הדיר על שכמו. מוטקה וחיים יצאו להדרכה או לפעילות במשק ורובל'ה נשאר לשאת בעול. ימים ארוכים של עבודה פיזית תובענית: חליבה, טיפול בכבשים ובטלאים, קבלת העדר בחזרתו מהמרעה וניקיון, ולאחר כל אלה רישום מדויק וקפדני של הפעילויות בענף. אהבתו לבעלי חיים התבטאה גם בגידול מסור של הכלבה "נעמ" והסוסה דומֶיָה. סוסת מירוצים גזעית שהוברחה מירדן ומצאצאיה הוקמה האורווה בעין חרוד איחוד.

כשהפסיק לעבוד בדיר בגלל מחלת הסוכרת, עבד במסגרייה ועסק בתחביבו בניית עגלות קטנות על פי הדגם של העגלות הראשונות בעין חרוד, כולל הסוסים הפרדות והמחרשות. רובל'ה אף זכה להציג את מעשי ידיו בתערוכה בבית שטורמן. בשנים אחרונות עת גברה עליו מחלתו נאלץ למורת רוחו לעבור ל"בית הדר".

היה שלום רובל'ה.

ינעמו לך רגבי עפר האדמה שהכרת ואהבת.

רובליה

היה לי אח
פתע נעלם אנה הלך,
הותיר סוסה אצילה וסייח
גם כלבה אהובה לקראתו משמחה תנבח.
ירד הגשם, הוריק ההר וקרר
יצא למרעה עם צאנו
בבוקר יום אביב בהיר וצח.
ובבוא יומו השמימה נשאו המלאך
”ה’ נתן ה’ לקח
יהי שם ה’ מבורך”.

רובליה אחי
אותך נזכור לא נשכח לא נשכח !

רייכנשטיין יוסף

אבנר שץ (ורטנברגר) ז"ל

1947 - 2011

לזכרו של אבנר שץ

אנו נפרדים היום מאבנר שץ שחי איתנו ובינינו שישים וחמש שנים. על אף היותו שונה ועל אף מגבלותיו, התעניין אבנר בנעשה סביבו והביע דעתו בדרכו שלו. שמר על סדר יום קבוע שבו היה משכים קום, יוצא לעבודה, חוזר בצהריים, מטייל עם אחיו נטע שייבדל לחיים, עיסוקים של ערב וחוזר חלילה. במהלך סדר יומו הגיע אבנר לבית הכנסת שם מצא אחיזה ותמיכה לנפשו כמו גם בני שיח לאשר על לבו. כאן המקום לציין את התייחסותה של משפחת שץ-רון על ענפיה אשר טיפלה, שמרה וכיבדה את את אבנר בכל יכולתה ומאודה.

ועוד חברים רבים בקהילה שלנו, התחשבו, תמכו, עזרו וכיבדו את אבנר.

לכבוד אבנר ולזכרו נקרא את מזמור ט"ו בתהילים.

"מזמור לדוד

יְהוָה כִּי יָגוּר בְּאַחַד לְבָבַי יִשְׁכֵּן בְּהַר קִדְשׁךָ
חֻלְךָ תָּמִים וּפְעַל צְדָק וְדַבַּר אֱמֶת בְּלִבָּבוֹ.
לֹא רָגַל עַל לְשׁוֹנוֹ לֹא עָשָׂה לְרֵעֵהוּ רָעָה וְחִרְפָּה לֹא נָשָׂא עַל קָרְבוֹ
נִבְזָה בְּעֵינָיו נִמְאָס וְאֵת יְרֵאֵי יְהוָה יִכְבֵּד
נִבְזָה בְּעֵינָיו נִמְאָס וְאֵת יְרֵאֵי יְהוָה יִכְבֵּד נִשְׁבַּע לְהִרְעֵ וְלֹא יִמַר
בְּסִפּוֹ לֹא נָתַן בְּנִשְׁךְ וְשִׁחַד עַל נַפְשׁוֹ לֹא לָקַח עֲשֵׂה אֱלֹהִים לֹא יִפְּטֹר לְעוֹלָם."

נצה סמילנסקי וישעיה אמיר

בְּהַפְנֵי

צבי שץ

אִם לְבִי טָהוּר בִּי וְנִפְשִׁי נִכְנַעַת
לְגִלְי יָמֵי, בְּהֵם אֲשַׁחֲהָ,
קַל לִי, קַל בְּלִי דַעַת - וּבְלִי דַעַת
הִנְנִי בּוֹכָה.

וּבִפְרֹשֵׁי זְרוּעֵי עַל פְּנֵי הַזָּרִם
אֶל הַבָּא בְּלֹא-אִמֵּר אֶתְרַפֵּק -
עַד אֲטַשׁ זְבוּל-אֶרְצִי וּבְטָרִם
אֶסְתַּלֵּק.

וְאִם פַּעַם מִחֲלוֹן פְּתוּחַ
יִחַרְדּוּ לְרַחוּב צְלִילֵי כְנוֹר,
וְאָדָם תִּחַתֵּי בְכֹה, וְנוּחַ,
וְנִצֵּר ...

כְּאִשָּׁה אוֹהֶבֶת וְנִכְנַעַת,
כֵּן נִפְשִׁי כּוֹרַעַת בְּלִי מְשִׁים,
כֵּן תִּאָּהֵב וְתִכְנַע בְּלִי דַעַת
לְחַיִּים.

אֵין חֲכוֹת וְאֵין בְּקֵשׁ בְּחֻלַּד !
יֵשׁ לְשׁוֹט, לְשִׁקְעַע וְלִבְכוֹת ;
וְדַמְעָה זוֹ אֵט בְּלַחֵי נוֹזְלֶת
אֶל מְחוֹת !

צבי שץ, על גבול הדממה

היה היה - סיפור אפלטון

הפנדל של רובליה

לזכרו של רובליה רייכנשטיין

לפני חודש בערך פגשתי את ראובליה במרפאה, שפוף מאד. כרגיל בפגישותינו, ניסיתי לפתח איתו שיחה על כדורגל, אבל הוא ענה שהוא כבר לא רואה כדורגל ושהוא כבר לא מעניין אותו. אפילו לא כדורגל אירופי. הכדורגל הישראלי אף פעם לא עניין אותו בגלל הרמה הנמוכה והשעמום. בימי הזוהר של הפועל בלפוריה, שם שיחק עונה או שתיים, הייתה רמה שעליה התרפק במשך שנים.

עם מותו, לא הצלחתי להיזכר איך התחיל הקשר הזה סביב הכדורגל שהיה לי עם ראובליה, אז שאלתי את אלון אופיר והוא, שיזם את הקשר הזה, הזכיר לי.

הכול החל כשהיינו בכיתה ז' או ח'. שיחקנו אז כדורגל בליגת ילדים בקבוצת כפר רופין. אלון היה לוקח אותנו (יוסי שילוני, בועז פרידמן, אני ואולי עוד מישהו מחבורת מתושלח) לביתו של ראובליה פעם בשבוע כדי לשמוע סיפורים. אנחנו היינו מאתגרים את הזיכרון הפנומנלי שלו והוא היה מספר על הדיר, על הסוסות והרבה מאד על ימיו כשחקן כדורגל בהפועל בלפוריה כששיחקה בליגה הראשונה (הקבוצה הגרועה בתולדות הליגה, אם זה מעניין מישהו), כמו למשל סיפור הנעליים: ראובליה היה נועל את נעל ימין ויוסוף, אחיו, את נעל שמאל, כי לשניהם היה רק זוג נעלי כדורגל אחד, וכך היו יוצאים לקרוע את המגרש. תמיד היה מתבל את סיפוריו בבדיחות שאיני זוכר אף אחת מהן פרט לזה שהיו מצחיקות ושחזרו על עצמן לא אחת. בהמשך היינו נפגשים פה ושם ותמיד מדברים על כדורגל. כשהתחיל לבנות עגלות במסגרייה, תמיד קרא לנו לראות משהו חדש שבנה.

הייתה בו תשוקה עזה לכדורגל איכותי ושובה עין, אבל לטענתו הוא לא מצא זאת כמעט אצל אף שחקן ישראלי. תמיד הרגיש שהוא יכול להוציא הרבה יותר מכל השחקנים והמאמנים שהיו בארץ. לאף אחד לא היה התחכום, הזריזות וראיית המשחק שהיתה לו, לראובליה, בצעירותו כשחקן הפועל בלפוריה. לכן, הוא לקח

על עצמו משימה - ללמד אותנו, העינחרודים, כדורגל, כדי שהידע יעבור הלאה.
כך מצאנו עצמנו, כוכבי עין חרוד הצעירים, במגרש הכדורגל הדי-חדש שעל הגבעה (כן, פעם היה שם דשא...) מתאמנים עם ראובליה. זה נגמר די מהר, אחרי משהו כמו חודש אחד ושלושה אימונים, ומטבע הדברים לא הספקנו ללמוד כלום מהכישרון של מאמננו האגדי, אבל משהו אחד כן ניטע בי לעד - הפְּנִדָּל של ראובליה. הוא לא הצליח להבין מדוע בועטי הפנדלים לא משתמשים בתכסיסים ובתחבולות בבואם לבעוט, דבר שגרם להחטאות רבות. הוא המציא שיטה מיוחדת ובלעדית שלא מותירה לשוער שום סיכוי לדעת לאן הכדור ייבעט ולכן גם לעצור אותו. עכשיו תתרכזו: הבועט היה צריך לבעוט בכדור ברגל אחת ומיד גם לבעוט בו ברגל השנייה. כך השוער היה קופץ לכיוון אליו בעטה הרגל הראשונה אבל הכדור כבר היה עושה דרכו לשער בכיוון שנתנה לו הרגל השנייה. מבולבלים? גם אנחנו היינו.

אחרי הרבה ניסיונות, עם ובלי שוער, אני לא זוכר הרבה כדורים שהצליחו למצוא את דרכם לרשת. גם לא חשוב שבעיטה כזו אף פעם לא הייתה חוקית, אבל היא בהחלט תמצית הדברים שראובליה רצה לראות בכדורגל.

עמיר פיין

יומן תרבות

ערב היצירה לחנוכה השנה היה שונה במובן הזה שאת פרי היצירה והעבודה לקחו הילדים עימם, את חדר האוכל פיארו יצירות יפות פרי עבודתם של כיתות א-ג והמטפלות שלהם אשר נשמרו לצורך כך משנה שעברה .

טקס הדלקת הנר המסורתית נחוג בסימן צמיחה וקליטה, כל החנוכיות הודלקו על ידי נקלטים מכל הסטטוסים החדשים, כמה שמחה ותקווה מילאו את הבמה ואת מצברינו. ארוחת הערב עם סיום הטקס התנהלה למופת הייתה מושקעת וטעימה, חדר האוכל היה עמוס בקהל רב כמיטב המסורת העין חרודית, חגיגה חמה ומתוקה. תודה לצוות המטבח על הארוחה הטעימה מאוד, תודה לסיון שביט על ארגון ההגשות וסידור חדר האוכל, תודה גדולה לתורני חברת הילדים שבלעדם קשה לקיים תרבות. תודות לגיורא פרג, נעמי הולצמן, יהודית ירון, דורית רוחס, בני רון, רפאל צפדיה, יובל והילה בריל ולכל הנקלטים על ההשתתפות בטקס החג. תודה לתם מאור על ההגברה. תודה לרוני קיי בהכנת המפות הצבעוניות, תודה לכל ילדי כיתות א-ג שלקחו חלק בריקוד.

מופע השירה של נאור וטמפה התקיים בצל פטירתם של שני חברים במשק. היה צנוע, סולידי, שקט ולמי שהגיע היה גם מה לשמוע. תודה לנאור ולטמפה ולכול מי שטרח להצלחת הערב.

הצגת "הלביבה שהתגלגלה" סחפה את הילדים אשר השתתפו באירוע. תודה לעינב דור אשר ריכזה והובילה את הפעילות לקטנטנים, תודה לתורני חברת הילדים על העזרה הרבה. תודה לכל משתתפי תחרות החנוכיות, כולם זכו בפרסים.

טיול הסילבסטר אשר נערך במוצאי שבת לקראת כניסת השנה האזרחית החדשה היה נחמד עם תחושה של פספוס. ביקרנו בחמש כנסיות, שתיים בעין כרם, ושלוש בעיר העתיקה, באחת הכנסיות (הלותרנית) נכנסנו לצלילי עוגב והתיישבנו לשמיעת המיסה. הטיול לווה לכל אורכו בדברי הסבר עשירים בתוכן אשר השכילו מאוד ונתנו ממד היסטורי למקומות שבהם ביקרנו עם נגיעות של סיפורים מדהימים הקשורים לאנשים. טיול זה פתח את שנת הטיולים הברוכה העומדת לבוא, עקבו אחר לוחות המודעות הטיול הבא כבר בפתח. תודה לצוות המארגן, תודה לגרשון שיינמן על ההדרכה.

דסי פורת ביקשה לפרוש מהצוות הפעיל, תודה לדסי על תרומתה לתרבות ולקהילה. דסי תמשיך לככב בצוות מטעמי שבת כך שהיא נשארת קרובה לפעילות במסגרת צוותי חגים, קרולינה איצקוביץ הביעה את רצונה להצטרף לצוות נאחל לה השתלבות מהירה במשימות הרבות.

ט"ו בשבט ללא צוות או מוביל, אני מאוד מקווה שנמצא מוביל וצוות לחג בתקופה הקרובה, במידה ולא, החג ייערך בצורה מצומצמת.

ששי מאור